

Elektrycy i ich pasje - Waldemar Dąbrowski

Wielu elektryków w zadziwiający sposób potrafiło połączyć w sobie różne, często przeciwstawne talenty. Byli lub są wykształconymi i uzdolnionymi inżynierami, ale też świetnymi muzykami, tancerzami, śpiewakami, dziennikarzami lub sportowcami. Często swoje zamiłowanie do innych pasji potrafili doskonale powiązać z pracą w wyuczonym zawodzie. Niejednokrotnie całkowicie poświęcali się ulubionej dyscyplinie dalekiej od profesji elektryka.

Waldemar Dąbrowski urodził się 23 sierpnia 1951 roku. Jest absolwentem Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej oraz stypendystą The British Council, Goethe Institut oraz Departamentu Stanu USA. Ukończył również Executive Programme for Leaders in Development na Harvard University. Był współzałożycielem i dyrektorem Klubu Riviera-Remont (1973-1978), który zasłynął z niezwykle oryginalnych inicjatyw kulturalnych. Gościli tam wówczas: Michelangelo Antonioni, Julio Cortázar, Nikita Michałkow, Andrzej Wajda, Krzysztof Zanussi, Krzysztof Kieślowski i inni wybitni twórcy. W 1982 r. objął wraz z Jerzym Grzegorzewskim dyrekcję Centrum Sztuki Studio w Warszawie, wiodącej instytucji kultury tamtego czasu, na potrzeby której założył autonomiczny impresariat, promujący czołowych artystów polskiego teatru, muzyki i sztuk wizualnych. Wraz z Franciszkiem Wybrańczykiem utworzył renomowaną orkiestrę Sinfonia Varsovia, z którą – jako szefowie muzyczni – współpracowali w tamtym okresie tak znakomici dyrygenci, jak Jerzy Maksymiuk i Yehudi Menuhin. Rozwijał tradycje wystawiennicze Studia. Był producentem ponad 70 spektakli Teatru Studio, aż po głośną inscenizację Tamara, która jako pierwsza w Warszawie sfinansowana została ze środków pozabudżetowych. W 1990 r. został wiceministrem kultury i sztuki, szefem Komitetu Kinematografii. Sprawował ten urząd przez cztery lata, przeprowadzając gruntowną reformę polskiej kinematografii. W latach 1992-1996 był prezesem, a do dziś jest honorowym prezesem Polskiego Związku Golfa. W latach 1994-1998 był prezesem Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych, uznanej podczas konferencji branżowej w Chicago w 1997 r. za najlepszą tego typu placówkę w Europie. W 1998 r. objął stanowisko dyrektora naczelnego Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. W latach 2002-2005 był ministrem kultury. Do największych osiągnięć Waldemara Dąbrowskiego w tym okresie należy zaliczyć uchwalenie nowej ustawy o kinematografii, w wyniku której powstał Polski Instytut Sztuki Filmowej. W 2004 r. w związku z planowanym Rokiem Chopinowskim utworzył program Chopin 2010. Nadał również nowy kształt Instytutowi Fryderyka Chopina i przypisał mu odpowiedzialność m.in. za nowo powstające Muzeum Chopina czy Żelazową Wolę, dotąd zarządzaną przez Towarzystwo im. Fryderyka Chopina. Pełniąc rolę ministra, powołał w roku 2003 Instytut Książki, którego zadaniem jest popularyzowanie najlepszych polskich książek i ich autorów, prezentacja literatury polskiej za granicą i organizacja pobytów studyjnych dla tłumaczy, oraz Instytut Teatralny, a także Instytut Sztuki Audiowizualnej. Od października 2008 r. jest ponownie dyrektorem Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. W listopadzie 2010 r. w Monachium został wybrany członkiem Zarządu OPERA EUROPA, forum zrzeszającego profesjonalne teatry operowe Europy.